

માસીક હાલતવાલી ઓરતોને દુર બેસવાની જરૂર.

એક બુદ્ધ બીજી સંખ્યાબધ બુદ્ધોને વવારે છે થોડા વખતપર મા-
મીજ દુર બેસનારી ઓરતોને માળોપર બેસાડવાની હીમાયત કેટલાક “કેળ-
વણી પામેલા” પારસીઓએ કીવી હતી હતી તો ટોલાની સમતી તે બાબે
મળે તે આગમ્ય કેટલેક ડેકાણે એવી ઓરતો માળોપર પોતાની હમેશની
પવિત્ર વસવાતી જગોએ બેસવા લાગી પારસીઓની આ બુલે એક બીજી
બુદ્ધને વધારી છે, અને તે એકે વીએ ધીમે કેટલીક પારસી સ્ત્રીઓ, અને તે
પણ મોટે આચરેની પારસી ઓરતોએ, પોતાની માસીક દુર બેસવાની હાલ-
તમા દુર બેસવાનું જ માડી વાલ્યું છે, અને જીવગીની પવિત્રાઇ જાલવનારા
વેહેવાગમા સદ્ગતી પાતીની અભિખરતા ચવાવા માડી છે કીયો પારસી, પોતાને
મજદઅસ્ન એટલે સપુર્ણ અશ્રાધને માનનાગે કેહેવાડવા છતા, એક દ-
સ્તાન વાલી ઓરતની સાથે સર્વે જાતનો વેહેવાર ચલાવા રાજી થશે ?
તેની સાથે બેસીને પોતાનું પવિત્ર આનુ સુવા આવાને તે ખુશી
થશે ? કે જેમ તેઓના બેસીઓ હમણા કરતા આવેલા કેહેવાય છે ? આ
બદી નાની જોરી નથી જેમ યુરોપમા ઓરતો પારલામેટમા
મેશવાના હકો માગે છે—તે વિશેના વાજબીપણા કે ગેરવાજબી
પણા વિશે અમે અમારૂં મત અમારી પાસેજ રાખીએ છીએ—તોપણ,
તેજ મીસાલે આવતી કાલે એવીજ પલીદ હાલતમા આરેલી ઓરતો ધર્મ
ક્રિયામા સામેવ થવાને પોતાનો હક રજુ નહી કરશે તેની આપણી પાસ
જમીનગીરી શું છે ? તેઓ આતશ કહેહુ જેવા પવિત્ર મકાનોમા હાજરી
આપવા માગ્યો—કે કદાચ આપતી હશે તેનું શું ? અલખત, એ સવાલ આજે
કોઇને “હદની બાહરે” દેખાતો હોય, પણ ગયા પચાસ વર્ષ ઉપર કોણે
સ્વપ્નામા ધારણ હતું કે પારસી દસ્તાનવાલી ઓરતો એવી અભિખરતા ચલા
વશે ? તોપણ જ્યારે હવે તે બેન કોતરે આજે નજરે જોવા પડે છે, તો તેજ
ઉપરથી સનામતીથી આપણે એવું અનુમાન કરી શકીએ કે એવી હાલતવાલી
ઓરતો અવિશમા પોતાના ધણા હકો રજુ કરી શકે. ત્યારે જોઓ આ

હાલતને “ સાધારણ દરદ ” ગણે છે તેઓ શુ કરી રાજશે ? આ નકલ ધ્યે-
જોતી છે, પણ ધ્યેજોતી નીતિના અને ધર્મના ટીલા પ્રાપ્તો અજા છે, એ
આજના વિદ્વાનોને સુખા ભવિરામા સામેત જરવાની વાત છે .

નીચલા મતો, જે ડોઢ સાવારણ માણસોથી નહી, પણ માણસો
જેઓએ એ ચીજનો આસ અભયાસ જીધેલો તેઓથી અપાયલા છે, તે
હારથી જણાય છે કે એની હાલતમા ઓરતની નજર સુધા બદનાઈ જાય
છે, અને પવિત્ર ચીજોને નુકશાન કરે છે—૫૩૮ બગડી જાય છે, ખેતીને
નુકશાન થાય છે, અને કેટલીક ખમીર ચઢતી ચીજોમા જીવડા પડે છે, જે
દરજોના પ્રગટ થવાથી વતી હોય, અને તે વાત આપણી ઓરતોથી અજાણી
નથી પારમીઓમા મરણ પામેલા માણસની લામ પર એવી ઓરતે નજર
જરવાની મનાઈ છે, કારણ કે તેથી તેને નુકશાન થાય છે એક મરણ
પામેલા માણસની લામ સડી જતી ચીજ છે, અને ખરો જરથોસ્તી
પોતાના ખમાવદની લાસ કે તેનું હાડખીંજર એની દરજી હસ્તીને પેના
થાના સાન વાય એનું રંગેજ ધંધે નહી—પરતુ પારમી વરતમાન પત્રો
તરજથી તરેહવાર દલીલો રજી કરનામા આવી છે, જેનો એક નમુનો અમા
તે પત્રનું નામ જણાવ્યા વગર અત્રે ટાકીએ છીએ —

“ પાવરણને લગતા રેનાજની બાબતમા એક વધારે વીચીત્ર નાનુન એવો
ચાલતો જોનામા આવે છે કે, ગુજરનાર માય -જો સળવ નહી ધરાવનાર
એના બેગાના બોકોને તેની નજીક બેસાડવામા આવે છે, ત્યારે ગુજરનારની
દસ્તાનવાળી વા ચુનારની મા, સ્ત્રી, દીકરી કે બેહેનને મરનારની લાશ તરફ
નજર પણ જરવા દેનામા આવતી નથી, તેનું કારણ એવું સમજાતું જણાય
છે કે, દસ્તાનવાળી કે ચુનારની સ્ત્રી અપવીત્ર છે, અને તેની નજર ગુજરના
રની લાશ ઉપર પડવાથી તે અપવીત્ર થાય. આ કરતા વધારે બુલ ભરેલો
વીચાર બીજો કયો હોય ? ઉપર અમોએ કહ્યું છે તેમ અવસતામા સરવેથી
અપવીત્ર વસતુ દાખવ લાગને ગાણામા આની છે, ત્યારે તેની વસતુ બીજાથી
અપવીત્ર કેમ થાય ? દસ્તાનવાળી તથા ચુનારની સ્ત્રીને અવસતામા ગઈ કે દ
રજીએ અપવીત્ર લેખી છે, અને તેનું કારણ એવું છે કે, તેમો દસ્તાન વા
ચુવાવડની મથીતીમા ચાન્સ પ્રકારની નબળાઈ અથવા માદગી ભોગવે છે,
અને કોઈવાર તેમની માદગી સભાળ નહી લેવાયાથી ખરાબ કપ પણ પકડે
છે તેમની અપવીત્રાઈ એટલામાજ અટકેલી હોય છે, અને તેઓ એકાંત અને
વગા જામ-જાળથી અનાહવા રીતે નીરાત મેળવવાથી ઉતાવળે સાજ થઈ શકે
અમ હોય છે, અને તેટલાજ માટે તેમને અપવીત્ર અને તેથી અવાહેલી રાખવા
હકી છે પણ તેઓ પોતાની ચરામથી બીજાને અપવીત્ર કરે છે, એવું અવસ

તામા જાણવેલું કાંઈ મળતું નથી તકરારને ખાતર જીલ્લે કે, તેમની ચશમ બીજા પરીન માણસ ઉપર પડવાથી તે અપવીત્ર થાય છે, તોપણ લાશન માટે એની ત-રાગ કમ લાની રા-તય ? ”

“ સુધારા ” ને નામે અપાયના એવા એવા વાણ મનો અમલમા મુકવા આગમય, અને અસલી વિચારના બાહારથી “ વેહેમી ” દેખાતા પણ બાનેનમા પ્રાયદાકારક રીવાજોને તગડ કરવા પેહેના, ટોલાના લોગેએ વણી માવચેતી રાખવી જોઈએ હમણા વાણ લખનારાઓના હાથમા ટોળાની લગામ આવી ગઈ છે, પણ એક લખનાર થયો તેથી તે સધલી વાતે જાણુધાર ” થઈ ગયો હોય એમ સમજી તેને સ સાર ડર્મના ગેવાજમા સત્તા તરીકે માની લેવું બહુ જોખમ ભરેલું છે

આપણા ધમના એ બામદના પ્રમાનો શુ પાયાપર રચાયલા છે તથા એ રેરાજ પાનયાથી કેટલા પ્રાયદા યાય છે, અને નહી પાનયાથી શુ ખરામી થાય છે, તેનો ટુક સાર વણી તરફથી એકઠો કરી નીચે આપયો છે, તેથી જોએ અજ્ઞાનપણે અથવા ખેાદે માથી, જરથોશતી તરીકે ગણાના છતા, ઉપલી બામદ વિચિના જરથોશતી ધમના પ્રમાનનો ભંગ કરે છે, તેઓની આખ ઉધડે અન નીચવા બ માણતુ વાજખી તોલ કરી મારે રસતે ચાલવાની તેઓને નક જુદી સુજે, એવી દુવા ખગ જીગરથી ચાહીએ બીએ

જરથોશતી ધર્મનું કરમાન

“ વદીદાદ ” — એરવદ કાવગજ એદલ જ કાગાનો શુજરાતી તરજુમો ત્રીજી આકૃતિ, પગગદ ૧૦ મી —

“ અએ દાદાગ આતશથી ઝટલી દુર પાણીથી ઝટલી દુર, પાથરેલી (અથવા બાવથી) બગસમથી કેટલી દુર (તથા) અગ્રો માણસોથી કેટલી દુર (તે દસ્તાનવાથી ઓગતી જગા હોની જોઈએ) ”

“ ત્યાજે હોરમજદે જહુયુ કે ૧૫ કદમ આતશથી, ૧૫ કદમ પાણીથી, ૧૫ કદમ પાથરેલી ખરસનથી (અને) ૩ કદમ અગ્રો માણસોથી દુર (તે દસ્તાનવાળી ઓગતની જગા હોની જોઈએ) ”

ફાકતર ખ. ફ. ખોરી એ ૫-રાની નોટમા નીચે પ્રમાણે જણાવે છે — “ દસ્તાનવાળી ઓગતોને આસાએરાની જર છે તેથી તેને પ્રચારને લગતા કામથી દુર રેહવાને પ્રમાણુ છે ”

એજ પરગરદ આગલ આલતા નીચે પ્રમાણે જણાવે છે — “જેઓ (જરવોશ્તી) મજહબને આદરમાન નહીં આપનારા (હોએ છે), તેઓ પોતાના તનને દરજના તામામા રાખનારા (અથવા દરજની રાહ ઉપર આલનારા) તમામ દરવદો છે”

“સાએસતલા સાએસત” નામની જીની પહેલવી રેવાએતમા પણ દસતાનવાલી ઓરતોને દુર રેહવાનું પ્રમાન આલેલું છે

“સદદરે એહરે તવીલ”ના દસતુર જમાસ્પજી મીનોચેહરજી જમાસ્પ આશાજીના ગુજરાતી તરજુમામા નીચે પ્રમાણે જણાવ્યું છે — “ઓ બની દીનતા મરદ” આએ પીમાતાલીસમે દરવાજે દરતાની ઓરતોની ખીના વીશેનો છે તે વાતોને તુ ખુબ હોશી-આરીથી જાણવી કર, કેમજે દરતાન આવયાને લીવે આપણી દીનતા હોકમ પરમાણે તે ઓરત નાપાક થઈ છે, તે અખમથી જેઆ મુધી કે તે પાક થાએ તેઆ તુલીક પણ તેણીએ હમેશ પોતાના તનને ખુબ જાનવડુ, ઘણીએક પરહેજ તથા સભાલથી રેહવું, કોઈખી વસતુ સગાથે તેણીએ નહીં અડવું, કોઈખી તુરાની તથા ખાસ ચીજોની તરફ તેણીએ નહીં જોવું અને ખાધા તથા પીવાની વસતુઓ પણ તેણીએ અદાખથી મેવવવી ખીજી તેઓએ હરએક પાકો પરહેજગારીના

કામોની જગાથી (૫) કદમ દુર રેહવું, અને તે જગા તરફ હરગેજ તેને નજરે પણ નહીં જોવું કાએ જે તે દરતાની ઓરતની નજર પડવાથી તે હરએક ચીજો તુરત નાપાક તથા નાપરે યાએ છે અને તેના ઓરેહ ઘટે છે એજ મુવાફેક અશો મરદાની તર્ફ પણ તે ઓરતે પોતાની નજર નહીં જોવું, કાએ જે તે ઉપર નજર પડવાથી તેની પાડી પરહેજગારીના ઓરેહ, જેબાઈ તથા અકલ પણ ઘટવી થાએ છે”

ઉપલી ચોપડીમા એ નીચે રાણી લલાણુચી નોટ આપી છે તેમાનો ચોડોક ભાગ નીચે આપ્યો છે — દરતાન એકાગ્ર ક્રત લોહીનું પેઢવું નથી પણ દરતાન જતી વખતે ઓરતના ગરબમથાનના અદરના પડોનું તથા મવાદોનું લોહી સામે આમેજ થઈને નીચવનું યાય છે તેના સબખથી તે ઘણું ઉતાવળ લોહી જાય છે અને તેથી જો તેની ખરાખર સભાલ નહીં લેવામા આવે તો તેથી ડરોને હવા ખગમ થવાથી કુલીક જાતના ઉડતા મરજોનું પેા થવું યાય છે જો દરતાનવાલી ઓરત પવીતર આદમીઓ તથા સરવ વાપરવાસની ચીજો સાથે લેનાએ તો તે દેખઈતી રીતે ધરમના પ્રમાનને તોડનારો તરીકે અને ખીજા પવીતર આદમીઓની

પાકીજીને નુકસાન (અથવા આલુદે) કરનારી તરીકે તથા બીજી પાક ચીજોને અડકનાથી કેટલાક ઉડતા રોગોને ઉત્પન્ન થવાનું કારણ આપનારી તરીકે મોટી તકમીરનાર થયે છે, એટલું જ નહીં પણ તેણીની મરજી ઉપરાંત જો ઘેરના બીજા માણસો તેને બીજી ચીજો સાથે આમેજ થવાની યરજ પાડે તો તેઓ પણ તે યુનાહના હમસરીક થાય છે.”

ઉપનીનોટની ત્રીજી દસતુર જામાશપણ મીનાચેહરજી જામારુપ આસાજીના નીચની નોટ આપે છે — “વલી દશતાન વાલી ઓરતોને એનાહેદી અને એકાત રાખવાનું બીજું કારણ એ છે કે એ મુજબ એકાત રહેવામા ખેરુમાર પ્રાયદા છે, કારણકે તેણીને દશતાન જવાથી નમલાઇ થાય છે અને તે નબલી હાલતમા જો તેણી કંઈ પણ મેહેનત કરે—ઠંઆ વધારે હીલચાલ કરે—ઠંઆ કંઈખોજે ઉચકે—અથવા ઘણાવાર ઉભી રેહતો—તેથી ઘણી વેલા દશતાનનું હુચી વગર વહેતું થાય છે અને તેના શમમથી વધારે નબલી થવાને લીધે તરેહવાર છુપા અને હેરાનગતી ભરેલા દરદો ઉત્પન્ન થાય છે તથા કેટલીક વખતે તેના કમલનું મરડાઈ જવું થાય છે, વાસતે દશતાનવાલી ઓરતને આશાએશ લેવાની મોહટી જરૂર છે વલી દશતાનવાલી ઓરતોને એલાહેદી અને એનત રાખવાનો તરીજો અગતનો સમય એ છે કે અગરજો તે ઓરત બીજા આદમીઓ સાથે મિનાવાયો કદાચ કંઈખોલચાલ અથવા કજીઓ કકાર થાય, અથવા ઝાસતી, અતીઘણી દલગીરી ભરેલી ખખર અથવા અતીઘણી ખુડાલી ભરેલી ખખર વગેરેની ડાઇપણુ જાતની સારી અથવા ખરાબ આસર તેણીના મગજ ઉપર થાય તો તથા કરીને હદથી વધારે દશતાન હુટે જ અથવાતો તે ખિઆઈ જાય છે એ પરમાણે ડાઇખી જાતની દશતાની હરકત પેદા થવાથી દર કદમે જદમ (એટલે પારીએ પારી) મરાખી વપતી જાયછે અને તેમાથી પીડાના તથા લોહીના ન ધારેલા વાસતી ભરવા મરજો ઉત્પન્ન થાય જ એટલા માટે દશતાનવાલી ઓરતોને સદનતર એકાત અને ચાત મને રહેવાની તથા રાખવાની મોટી અગત છે એવું આજના જમાનાના ષ્ટલાક કામિલ અગ્રેજ દાકતરોનું મતછે વલી દશતાનવાલી ઓરતોને એલાહેદો રાખવાનું પાચમું કારણ એ છે, કે જો દશતાનવાલી ઓરત એનાહેદી અને એકાત નહીં રેહતા પોતાના પ્પાનદની નજદી-મા રેહે અને તેરામા ખાવદ અથવા ઓરત ખમાથી એકની મોહખત અથવા હવશ એકાએક ઉશકેરાએ અને તેવી

બીન લગામ હાલતમાં તો, હાથી નાજુક થએલી ઓરતના બાવાને કેટલુંક કુપુ નુશ્શાન કરે છે એટલું જ નહીં પણ શરૂઆતમાં જણાવેઆ પરમાણે કમલના પડતા ખરવાથી તે વેલાએ તેણીનું કમલા ધણું નાજુક થવાને લીધે તેનેથી કુપુ નુકસાન પોહોચવાથી શરૂજ દ પેદા થવાની કુદરતી ગતીમાં ધણી હરકત પડે છે વધી તે સાચે તેણીનો આવદખી હરેક પાતીના દરદથી બચેલો રહી શકતો નથી એ મુજબ બંને મરદ ઓરતને નુકસાન થાય છે, એટલું જ નહીં પણ આપણુ વહીદાદ નુસકના પવિતર કલામો પરમાણે દશતાનવાની ઓરત સાચે જ કોઈ તે નાપાકો નસાવો અદર પોતાના જણવા બચાને બાલે તથા આતસમાં નજીસા' નાએ તેના કરતા ઓકુ ખરાબ કામ કરતા નથી એવી રીતે કયુ નહીં બને અને ડાઇબી બદી નહીં થાય તે સખલી બદીઓના દરવાજા સદતર બંધ કરનાને માટેજ મ- જદ્યસની વરમે દશતાનવાલી તથા મુવાવડી ઓરતોને એલાહેદી અને ભાયતલીએ બેસાડવાની મોટી તાકીદ આપેલી છે જો કે આપણા ધરમે એ વીશે મોહટી તાકીદ ડીરી છે તેના ભેદ ભરમે એથીયે ઉડા તથા ખુદ આપણા મનુષ્ય જાતનેજ શાયદો કરનારા છે તેમાં તો કશો શંક નથી, પણ હાલના સુવરેલા જમાનાની અતયાર સુધી થયેલી નવી શોખોને આચારે થોડોડ ખુનામો આજના કટલાજ અગરજ દાકતરોને મોહડેથી નાબલી લઇને તેમાંની જેટલી બીના આપણા વરમના શરમાન સાચ એક મનતી તથા અનુસરતી માનમ પડી છે તે હમોએ અતરે ટુકમાં સહમજબી છે એટલું છતાં દશતાનવાની ઓરતોને એલાહેદી બેસાડવાની આપણા વરમે જે સખત તાકીદ ડીરી છે, તેની અદર સુ શુ ઉતમ ખુમી અને કેની મોતેબર રીનમુરી તથા મોહલા શાયદા આપણુ ઈનસાનને માટે અમાયજા છે તે વીદવાનોએ પુગ્ની રીતે માબેત કીયુ નથી હાનના વખતમાં જરથોરાતી ટાવાના પ્રણખરા લોડા દશતાનવાની ઓરતોની ધરમ સખ વી પાકો પરહેજગારી તરફ ધણી મેદરકારી તથા માટા શકતી નજરથી જોય છે તથા કટલાજ લોડા તો દશતાનની મુદન પરહેજ જાવ- વતા નથી તે બાબત અમોને એક ધરમગુર તથા ટોનાના દમતુર તરીકે જેમ ના પમ દ છે તેમજ બાબત હાથ ઉપર ત્રણી દનગીરી ભડેની અને અપથોરાકારક છે હમણાના કેટલાક લેભાયુ અને અધુરી ઇગરેજ કન વણી પામેલા જરથોરાતીઓના કુટુબોમાં એ બેદરકારી ઉદયી પસારે ફે- લાતી જાય છે તેમ થયુ નહીં જોઈએ અને કટલાજ લોડો જો કે પોતે

ધરમના માનની અથવા ધરમની ખારીડીની કંઈપણ માહિતગારી ધરાવતા નથી અથવા જરથોશ્તી વરમની શીવસુશીના ખરા તત્વો જાણતા નથી તેજ્ઞતા એક બીજાની દેખાદેખીથી દશતાનને પ્રજ્ઞત એક જાતના દરદમા અપાવીને વરમના પ્રમાનથી સદનતર ઉલટા ચાલે છે તેઓ મુવા પછી તે અશો અહોરમજ્જને કેટલા બચા જવામદાર તથા વરમના કેટલા બચા તકશીરવાર અને પોતાને, પોતાના કુટુંબને તથા પોતાની આશપા-શના લોકોને છુપી રીતે કેટલું બધું નુકસાન કરનારા થાય છે, તેવીશ તે-ઓએ ઉપલા ખુલાસા ઉપરથી પોતેજ મહમજ્જને ગભીર રીતે અદેશ કરવો ઘટે છે ”

“શમશુલ ઓલમા” જીવણજી જમશેદજી મોદી (બી એ) પોતાની “અવસ્તા જમાનાની ધર મસારી જીદગી, જુગોલ અને એકરાર નામા”મા એ વીશે નીચે પગથાણે જણાવે છે —

“સ્ત્રીઓએ ચોકસ હાલતમાં જાળવવી જોઈતી દુરી—તે જમાનાની સ્ત્રીઓને પોતાની ચોન્મ હાલતમાં કેટનીક જાતની દુરી સાચવવી પડતી હતી પોતાની દસ્તાનની અને સુવાવડની હાલતમાં તેણીએ આતશ, પાણી, ખરમમ અને અશો માણસોથી હમેશા ચોકશ તજાવતે દુર રહેતી પોતાના ખોરાક, પાણી વગરેના સખધમાં આવતી નહી ખોરાક, પાણી તેણીને દુરથી પોહ્યાડવામાં આવતા દસ્તાનવાલી ઓ-રતને દુગી રાખ્યાતો અવસ્તાના જમાનામાં જે રેવાજ હતો અને જેને માટે અવસ્તામાં પ્રમાનોએ તેને વીશે કહેછે કે ધણીક અસહી પ્રજાઓમાં તે એક પુરાનો રેવાજ હતો અશો માણસ, ઝાડપાન, પાણી વગેરેથી ટુકમાં હસ્તી કુદરતથી એવી હાલતમાં ખોરતોને દુર રેહવાના એ પુરાના રેવાજનું કારણ શું માનવામાં આવતું હોતું જોઈએ તે વિશે અહી થોડોક વીચાર કરવો દરસ્ત હીચે કે ઝેલાકો કહેછે કે એવી હાલતમાં ઓરત જાત નમની થઈ જાયછે, તેથી તેણીને વાજબી રીતે નીરાત અને એજાત બેસવાનું પ્રમાન આપ્યું છે કે તેથી તેણી બીજા કામજાનોના મખધમાં ન આવે અને પોતાના શરીરને નુકસાન ન કરે એ કારણ પોતામાં જઈક મજબૂતી સમાવેછે, પણ તે કાંઈ પુરતું કારણ ન હોતું જોઈએ અવસ્તાના પ્રમાનમાં તેણીને અશો માણસ વીગેરેથી દુર રહેવા કહેછે તે કાંઈ તેણીના પ્રાયદા માટે નહી પણ પેલા અશો મરદ વીગેરે ભલી કુદરતના પ્રાયદા માટે વારવામાં આવેલું હોતું જોઈએ”

એરવદ જીવનજી જમશેદજી મોદી એ બાબદના સવાલના જવાબમાં નીચે પ્રમાણે જણાવે છે —

“ Yes, the custom is enjoined (in our religion of keeping apart woman during menstruation) Reasons That the woman in her menses is in a kind of illness which affects physically those that come in contact with her, and indirectly also spiritually My personal opinion I am in favor of their remaining aloof I remember having read that people not properly observing cleanliness and segregation under the circumstances increase leprosy and such other complaints ’

જાપા જવાબમાં એરવદ જીવનજી જણાવે છે કે “ જરવોસતી વખતે દસ્તાન વખતે સ્ત્રીઓને દુર રાખવાનું પ્રમાણ છે, કારણ કે આવી હાલતમાં તે સ્ત્રી એક જાતની બીમારી ભોગવે છે તેથી જો તેણીના સંપર્કમાં આવે છે તેઓને શરીરીક અને આડકતરી રીતે મીનોષ રીતે અસર કરે છે તેઓને દુર રાખવાની તરફેણમાં હું જ મારા વાચકોમાં આવું છું કે જો આ હાલતમાં સરાઈ અને દુરા પાવના નથી તેઓ કોહોડ અને એવા દરદોને વધારે છે ”

દીનકર્દના પેહોના દફતરમાં આચમોગોના ૧૬ સવાલોમાં છેલ્લો સવાલ એ દસ્તાનવાલી સ્ત્રીઓની બાબદ ઉપર છે તે ઉપરથી પણ માલમ પડે છે કે એવી હાલતવાની સ્ત્રીઓને અશો માણસ, ઝાડપાન વીગેરેથી દુર રાખવા માટે જે કહ્યું છે, તે નહીં કે તે સ્ત્રીઓના પ્રાયદાને માટે, પણ અશો મરદ વીગેરેના પ્રાયદાને માટે એ સવાલનો જવાબ આપનાર પ્રમાણે તે દસ્તાનવાલી સ્ત્રીઓની તે હાલતની વખતે કાંઈ ચોક્કસ ભુરી અસર ઉત્પન્ન થતી વારવામાં આવતી જે અસર તેણીની આસપાસની બધી સ્ત્રીઓને નુકસાન કરે દીનકર્દનું એ બાબેનું લખાણ અહીં ઉતારી એવું થયું અગત્યનું છે, કારણ કે દસ્તાનવાલી સ્ત્રીઓને શુ નરણુમર બની પેાશ થઈ દુર રહેવાનો રેવાજ હતો તે કારણ ત્યાં સમજાવે છે દીનકર્દ કહે છે કે, “ પાવ વસ્તુ ઉપર દસ્તાનવાલી સ્ત્રીઓની નજર પડવાએ તે વસ્તુને ખરાબ કરવાનો સંભવ, નસુસને દસ્તાનવાલી સ્ત્રીઓ ઉપર ઘણાજ નેસ્સાથી દોડવાની કૌવત મલવાને લીધે તથા તે સ્ત્રીઓની નજરની મારફતે બેલી પાક વસ્તુની અદર નસુસનો મેલાપ થવાથી છે ”

એ લખાણની મતલબ એ દીસે છે કે સ્તાનવાની ઓરતની ઉપર નસુસ ગનભો ઠરે છે અને પડી તે નમુસ પેલી ઓરતના તનમાથી અથો માણુસમા દોષ પત્રી ચીજ ઉપર ગનભો કરે છે પેની ઓરત જ્યાર દસ્તાનની હાવતમા હોય છે ત્યારે તેણીનુ દસ્તાન એ જાતની નજીસાત છે હવે જેમ દરેક નજીસાત નસુસને અથવા જુરી નુકસાન કરનારી અસરોને પોતા તરફ ઘણી એચે છે તેમ એક દસ્તાનવાલી ઓરતનુ દસ્તાન પણ પોતા તરફ નસુસને એચે છે પડી તે ઓરત તેણીના દસ્તાનને લીધે તેણીની તરફ એ આએના દરજને આસનાસના અગા મરદ ઉપર અને પત્રી વસ્તુઓ તરફ કે કે છે, અને તેઓને નુ-માન કરે છે એ ઉપરથી દીસે છે કે જેમ અનસ્તાના જમાનામા દસ્તાન એક જાતની નજીસાત, એક જાતનુ દરદ ગણાઈ, દસ્તાનવાની સ્ત્રીની નજદીકમા આવનારા માણુસને નુકસાન કરતુ, તેમજ આજે પણ હોવુ જોઈએ

દસ્તાનવાની ઓરતની પત્રીદી માણુસનેજ શક્ત નુકસાન કરનારી માનવામા આવતી નથી, પણ ઝાડપાન વીગરેને તણુ નુકસાન કરતી માનવામા આવે છે દસ્તાનવાલી ઓરતની પત્રીદીની અસર ઝાડપાન અને ખેતી ઉપર વડીન થાય છે એના અનુસ્તા જમાનાનો ચીચાર હાલમા પણ બીજી કામવાના ઘણાક એકુતો ધરાવે છે અને ખાતરી પુર્વક રીતે માને છે એ- ખાગ્યાનની હઠીકત અમાગ સાબનવામા આવી કે, જે પોતાના ખાગની પડતી અને ઓશ પાડતા કારણમા કહે છે કે જે દહાડેથી એક કુવો, કે જેનુ પાણી તે પોતાની ખેતીમા લેતો હતો, તે ઉપર દસ્તાનવાલી ઓરતોએ પોતાના કપડા પોવા માડ્યા તે દીનથી તેનો પાક બીગડવા લાગો

આ મત જરયોસ્તી રમના કાનુનોને મલગુ જ છે

એરવદ શેહેરીઆરજી દાદાભાઈ ભરૂઆએ જરથોશતીઓની જાહેર સભા ઉગ્ગુર ડીપેલા “જરથોશતીઓમા તનતી પાત્રીજગી” એવા મથાના તવેના પોતાના પાચ ભાશણીમાનુ ત્રીજુ ભાષણુ જે ‘ઓરતોનો અટકાવ અને સુવાનડ’ એ ખાખદ પર આપયુ હતુ તેમા નીચે પ્રમાણે જણાવે છે —

“તેણે જેમ અને તેમ આસાયશથી એકાતમા રિથરપણે જુદુ રેહવાના વદીદાદના કાયદાની નેમ ઉપર આપણે વિચાર કરીએ છીએ તો તે મઆડુન અને પ્રાયદેમદ દીસે છે કેમકે એ હાલતમા શરીરની ઘણી હીલઆલ, ઘણી મેહેનત, ઘણી ઉચકમેલ, અથવા હરએક કામકાજ કે

જેમા ધણુ જોર કરતુ પડે તે કરવાથી તેમજ મનને ધણી ઉમકરાયલી હાલતમા રાખવાથી, જે ગભરવાનની હાલત દરસ્ત નહી હોયતો, અખલા જાતિની તનદરસ્તી ખરામ થાયછે અને કેટલાક ઘરદો લાયુ રહેછે માટે તેણી પોતાના તન તથા મનને શાતપણે રાખીને ધણીખરી સ્થિર અને આમાએશની એનત હાલતમા રહે એવી તેમથી આવદીદાદનો કાયદો જણાયછે તેથી તે તેમ ખચીત શયન ભરેલી લાગેછે તેણીને જુદી રાખનાની મતલબ વદીદાદ જે કેટલાએક ગેર સરાઇવાલાઓને અનગ રખાવે છે તેજ છે ”

અમેરીનાના ચીકાગો ખાતે ભરાયના મોટા પ્રદરશન વખતે ભરાયલી મેનોની પારલામેટમા એવદ શેહેરઆરજી ના ભાઇ ભરમાએ મોકલેલા અગ્રેજી રસાલા (' A Brief Sketch of the Zoroastrian Religion and Customs ') મા તેઓ નીચે પ્રમાણે જણાવે છે —

“According to the Vendidad every Zoroastrian woman during menstruation must also isolate herself It will be observed that these are very salutary injunctions and the wisdom and propriety of observing them are recognized by modern medical science

ઉપનાનો તરજુમો —“વદીદાદ પરમાણે દરેક જરયોરાની સ્ત્રીએ દશતાનની વખતે બીજનઓથી વેગલુ રેહવુ જોઇએ એપરથી જણાશે કે આએ વધી ગુણકારી આગાઓ છે અને તેઓને પાળનાનુ ડાહાપણુ અને યોગ્યતા હાલની વધફક વીધા કચુન કરે છે

મને ૧૮૮૧ ના નવેમ્બર મહીનાના ગુલ અફશાનના ‘ચેરાગ’ના ભાગમા ‘ કેટલીક પારસી ઓરતોની અભિખરતા ’ના મથાલા તલે એક નખનાર એ વીર નીચે પ્રમાણે જણાવ છે —“સુનારાના આગ તળે વગર વિચાર કરે હમણા અભિચારી મરદોની સહાયતાથી યોજ્ઞ હાલતમા મારસી ઓરતોમા એટલુ જવુ અભિખરતાજી જોવામા આવે છે કે, તે માટે થોડા શમદો આડેકાણે દયગાની સાથ જણાવ્યા વગર આવતુ નથી આપણુ જે પારસીઓ પોતાને ગુનારાવતાઓ તરીકે ઓળખાવે છે, તેઓ જો ઇગ્રેજોની રીતમાતોની નકન ન કરે તો તેઓનુ જીવેલુજ નકામુ ’ તેઓમાના કેટલાક મરદો તેમજ ઓરતો એવુ જણાવે છે કે ઇગ્રેજ મડો ચોક્કશ હાલતમા દુર એશતી નથી તો પારસી ઓરતોએ તેમ શા માટે કરતુ જોઇએ’ તે હાલતને સાધારણ દરદો સાથ સરખાવામા આવે છે

સાધારણ દરદો ધાણુજરી અનિયમીત હોય છે, પણ આ હાલત દર માસે નિયમીત આવવા છતાં તેને તેઓ સાવારણ દરદોની હાલત સાથ સરખાવે છે એવી વૈજ્ઞા કેટલાક કુટુંબોમાં માત્ર રાતના મધિવાના કામ શીવાય ખાકીની મધલી અભિષ્મરતા ચલાવવામાં આવે છે માત્ર વિધવા જેવો કાલી માડીનો પોરાક અને છુટા ખાત, એ તે હાલત જણાવવાને ખાહારની નીશાણી રાખવામાં આવે છે ખાકીની સર્વ ચીજોમાં તેઓ પોતાનું પત્રીદ 'મેગનેડ્રીઝમ' આમેજ ઝરેછે અને એવા અભિષ્મરણને તેઓએ 'સુવારા'નું નામ આપ્યું છે સુવારાવાલાઓ ભુલી ગયા છે કે અહુરમજ્દને પોહોચવાનો માર્ગ અશોધ છે, અને અશોધ જનનવાને જે યમમાં વધારે મખત કાતુનો, તે વર્મ સર્પથી ઉચો છે તેઓ એક ખાણુ કહે છે - જગ્યોશ્તી વમ ઉચો, અને ખીજ ખાણુ જરથોશ્તી યમના ઉચા કાતુનોનું ખુત કગવામાં આવેછે "

એરવદ દારામ્ય દસતુર પેશોતનજી મજના (ગી એ) દશતા નવાની સ્ત્રીઓ વીગેના મવાલોના જવામમાં નીચે પ્રમાણે જણાવે છે —

" The doctrine indicates in clear words that the menstruous woman shall dwell in a healthy place, in a room apart from the rooms in common use fifteen paces distant from the fire, fifteen paces from the sacred water fifteen paces from the Beresma and three paces from the faithful Zoroastrian. For the first three days she shall eat bread and milk and live on very light food. The members of the family shall remain three paces apart from her, even her own little children. If the lady does not preserve herself from the company of the family members much injury is done to her health and the house becomes unfit for the dwelling of the faithful Zoroastrian who ever hopes for moral and spiritual progress in this earthly life "

એરવદ દારામના ઉપવાસ માણુનો ધ્રાગ એ છે કે, એ હાલતમાં સ્ત્રી ઓએ એક એલાહદા આરડામાં અને સારી જગ્યામાં પોતાના કુટુંબના માણુસોથી ત્રણ કદમ દુર રહેતું જોઈએ જે એક આરત પોતાના કુટુંબના માણુસોથી દુર રહેતા નથી તો તેણીની તનદગસતીને વાંછ નુકરાન થાય જ અને તે ધર એક હમાનદાર જરથોશ્તી જે આએ પાની જમતમાં નીતિ અને માનોઈ સુગમ સાર આવા રાખે છે તેને રહવા સાર નાલાયક અને છે

થીયોસોફીકલ મત.

અને ૧૮૮૫ ના વર્ષના જુન માસના થીયોસોફીસલ ચોપાન્યામા એ બાબેનો સવાલ કરવામા આબ્યો છે, અને તેનો જવાબ આપવા મા આબ્યો છે તે સવાલ-જવાબ દીનકર્દના લખનારની મતલબને મનતા હોવાથી અતી ઉગારી લેવા દરસ્ત દીસે છે —

Question —“ Why is the seclusion of women in menses enjoined ? Is it due to the flow of bad magnetic aura all round, or is it because the evil demons are attracted with the impurities or the humidities of the blood ? We have seen that blood has something to do with the attracting of the evil agency ”

Answer —“ The seclusion of women during the period of menstruation is a time-honoured custom amongst several nations. Elementals [દૃઝો] it is said are easily attracted towards the female during this period and so are the infernal incubi. If a woman is moving about freely, the contagion of bad magnetic aura is supposed to inflict every person and thing in the house and render them amenable to the same influence and hence seclusion and purification are strictly enjoined in this case by the codes of several nations ”

વળજુલ્યથી બાંસણ કરતા મીસીસ મીનિંગ જણાવે છે કે દરમિયાન વખતે સ્ત્રીઓને જુદો રાખવાનો કાયદો માગે અને ઉપયોગી છે.

હિન્દુઓના ધર્મ પુસ્તક મનુ સમૃત્તીમા એવી આજ્ઞા આપવામા આવી છે કે એવી અવધિત હાલતમા સ્ત્રીએ પોતાનો પતી (પ્રાણજી) ને જગ્યાએ મેહતા હાય ત જગ્યાથી દુર ગઈને તે અત્રા વડીદારના મતને બોલવેન મળતી છે તમજ જુદ ધર્મના પ્રજાજી ધાર્મિક મુત નામના પુસ્તકમા પણ એવીજ મતલબની આજ્ઞા આપવામા આવી છે.

It is one of the strictest rules of ancient legislation that man shall have nothing to do with woman when she is in her monthly course. She is shrouded by a dark vicious aura then and a man who allows himself to be in close relations with her then loses all his purity physical, mental and spiritual. A man shall not approach her or talk to her. If that period becomes

the conception period, a villainous suicide or murderer will be the offspring of such unholy connection"—
Theosophic Thinker, May 4, 1895

"Man Fragments of Forgotten History"—"The great harm to sexual morality, resulting from the promiscuous association of men with women undergoing certain physiological changes cannot be overestimated. The infingement of the wise rule which separated women from all men, during this period, has not only blunted the moral sensibilities of men and women, but is constant torture to all finer natures, and persons at all gifted with clairvoyant perceptions find the influences surrounding women during the period under notice particularly distressing. Even in the present day, the domestic life of the Hindus is so regulated that women in such a state are protected against influences sent out by men to which they are peculiarly susceptible. But mankind in general, ignorant of those subtle forces which govern its well-being, brings upon itself consequences which are as far reaching as they are harmful.

Philippus Theophrastus, known also by the name of Paracelsus was a great occultist. In his biography Dr. Franz Hartmann M.D. writes—

An especially powerful poison that may be used in sorcery is the menstrual blood.

If a woman exposes a cloth impregnated with the menstrual blood to the rays of the new moon at night and to the rays of the sun during the day, a powerful basilisk is created because it attracts the "magical" rays. This movable poison may be used to bring various diseases upon the moon—the "menstruum magi" and exercises a very evil influence.

"Women should know such things and pay attention to them else they may run great danger."

Much more regarding this subject can be seen in Paracelsus, P. 124 et seq.

आजना विद्वाना मत.

Among a very large section of women of the middle and lower classes in England and other countries

it is firmly believed that the touch of a menstruating woman will contaminate food, only a few years since, in the course of a correspondence on this subject in the *British Medical Journal* (1878), even medical men were found to state from personal observation that they had no doubt whatever on this point. Thus one doctor, who expressed surprise that any doubt could be thrown on the point wrote, after quoting cases of spoiled hams, etc., resumed to be due to this cause, which had come under his own personal observation —

“For two thousand years the Italians have had this idea of menstruating women. We English hold to it, the Americans have it, also the Australians.” “Women of every class preserve this belief, and still regard the periodic function—although it is frequently a factor of the very first importance in their personal and social life—as almost too shameful to be alluded to.”

Extracts from Man and Woman, a Study of Human Secondary Sexual Characters, by Havelock Ellis (Contemporary Science Series)

“That the mental energy, as well as the muscular strength and dexterity, even in the strongest, healthiest and most determined woman, are usually somewhat impaired during the menstrual period itself is a fact that is familiar to most women. Finkelstein found that during the period there is a concentric narrowing of the field of vision, beginning one, two, or three days beforehand and reaching the greatest intensity on the third or fourth day of menstruation, and gradually disappearing on the seventh or eighth day after its appearance. Even in perfectly healthy women this (menstrual flow) affects the whole organism to a more or less marked degree. The pulse is usually found to be slow and of high tension. There is a general feeling of tension in the pelvic organs, the breasts also are slightly enlarged, and may consequently be somewhat tender and painful. The same congestive tendency shows itself in the

enlarged thyroid There is increased nervous tension and greater muscular excitability, also yawning and stiffness in the neck, and sleep is heavier than usual There is loss of appetite and a certain amount of digestive and intestinal disturbance with a tendency to flatulence the complexion is changed, losing its clearness, and a dark ring may sometimes be perceptible around the eyes In many women the breath and also the skin exhale an odour (quite distinct from that due to the discharge) The voice also may undergo some change, there is a tendency to hoarseness and singers sometimes lose the brilliancy of their high notes With reference to the influence of normal menstruation on the voice Mr Lennox Browne, the well known specialist, writes to me as follows — 'With regard to singers, I believe that the pitch of the voice is often lowered at the menstrual epoch It is generally agreed that the *timbre* and tone-quality is impaired, the voice being decidedly thinner and poorer during the epoch' On the psychic side, even in good health there is another series of phenomena There is greater impressonability greater suggestibility, and more or less diminished self-control It is at this time, in those women who are at all predisposed, that sudden caprices, fits of ill temper, moods of depression, outbursts of self-confession are chiefly liable to occur There may also be fits of jealousy The psychic condition during the menstruation period in ordinary health is well summarised by Dr Mouston in his "Mental Diseases" (1887 p 480) as follows — "It has a psychology of its own, of which the main features generally are a slight irritability or tendency toward lack of mental inhibition just before the process commences each month a slight diminution of energy or tendency to mental paralysis and depression during the first day or two of its continuance Whenever a woman commits a deed of criminal violence it is extremely probable that she is at her monthly period Lombroso

found that out of 80 women arrested for opposition to the police, or for assault, only nine were not at the menstrual period. Legrand du Saulle found that out of 56 women detected in theft at shops in Paris, 35 were menstruating. There is no doubt whatever that suicides in women is specially liable to take place at this period. Kugelstein stated that in all cases (107) of suicide in a woman he had met with, the act was committed during this period. Esquirol, Brierre de Boismont, Coste, Moreau de Tours, R. Barnes, and many others have noted the frequency of the suicidal tendency at this period. Women in prison, again, are apt to exhibit periodic outbursts of unmotivated and apparently uncontrollable violence. These "breakings out" as Nicholson, Naeke and others have observed, are especially liable to occur at the menstrual epoch. It is a fact that control is physiologically lessened at the menstrual period even in health, while it is very much more lessened in the neurotic and unbalanced. Brierre de Boismont in France, found that among 360 women 278 (or 77 per cent) suffered some slighter or greater degree of pain at their monthly periods. Pliny (Natural History, Book VII, c. 13) tells us that 'on the approach of a woman in this state (the menstrual) meat will become sour, seeds which are touched by her become sterile, grafts weather away, garden plants are withered up, and the fruit will fall from the tree where she sits' etc.

"One point of all events is clear—it is no longer possible to regard the physiological periodicity of women and the recurring menstrual function, as the purely private concern of the woman whom it affects."

સગર ચારતો તરઁ અમે માન ધનનાંએ ડીએ - તેઓ અમારી માતા સમાન છે, પણ આદમ જાતના આ જ દુશીના તેમજ મીનોનાં પ્રાયદા આવડા અને મુખ્ય ડરી પાગસો ટોનાને અજાણપણે જાડુગરી ઉતર જાતરતો અટકાવાને, અમારી જે પ્રજા છે તેનો આ એક અદત્ત હીરસો છે

૧ એક જરથોશતી.

